

PRIM MINISTRU

№. 927 / 19702
DATA 11.05.2021

00000
152.25.05.2021

Doamnă președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ*, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art. 114 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea 1, nr. 670 din 03.08.2006, cu modificările și completările ulterioare*, inițiată de domnul deputat AUR Acatrinei Dorel Gheorghe (**Bp. 118/2021**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 114 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul introducerii posibilității anulării permisului de conducere la momentul depistării cu mijloace și aparate omologate care indică consumul de droguri sau alte substanțe psihoactive.

II. Observații

1. Din punct de vedere al conformității cu exigențele constituționale și legale prevăzute de art. 74 alin. (4)¹ din *Legea fundamentală* și de *Legea nr. 24/2000*², referitoare la prezentarea propunerilor legislative cu respectarea formei cerută pentru proiectele de legi, semnalăm că, în acord cu prevederile

¹ „Deputații, senatorii și cetățenii care exercită dreptul la inițiativă legislativă pot prezenta propuneri legislative numai în forma cerută pentru proiectele de legi.”

² privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare

art. 41 alin. (1)³ și art. 60 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, titlul propunerii legislative trebuia să cuprindă obiectul reglementării exprimat sintetic, respectiv operațiunea de completare (iar nu de modificare) a dispozițiilor art. 114 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*.

Tot din punct de vedere al necesității respectării exigențelor de tehnică legislativă, semnalăm că, în considerarea art. 47 alin. (3) teza finală și alin. (4) din *Legea nr. 24/2000*, „*Deputații, senatorii și cetățenii care exercită dreptul la inițiativă legislativă pot prezenta propuneri legislative numai în forma cerută pentru proiectele de legi.*”

Atunci când actul normativ cuprinde un singur articol, acesta se va defini prin expresia „*Articol unic*”, iar textele modificate/completate se vor numerota cu cifre arabe. În acest context, precizăm că textul propus nu este în acord cu prevederile legale enunțate.

În ceea ce privește norma propusă la lit. g¹), apreciem că aceasta nu are suport, având în vedere că în acord cu prevederile art. 59 alin. (3) teza I din *Legea nr. 24/2000*: „*Procedeul de a se menționa generic, în finalul unui act normativ, că un alt act normativ conex sau texte din acel act “se modifică corespunzător” trebuie evitat.*”

2. Față de norma propusă la lit. g), învedereăm că, din analiza cazurilor în care poate fi dispusă anularea permisului de conducere, constatăm că măsura poate fi luată de fiecare dată ca urmare a unei hotărâri judecătorești rămase definitive. Astfel, prin această hotărâre, instanța de judecată constată: fie săvârșirea unei infracțiuni care a avut ca rezultat uciderea sau vătămarea corporală a unei persoane, rezultat aflat în legătură de cauzalitate directă cu nerespectarea regulilor de circulație [lit. a)]; fie săvârșirea altor infracțiuni prevăzute la art. 334 alin. (2) și (4), art. 335 alin. (2), art. 336, 337, art. 338 alin. (1), art. 339 alin. (2), (3) și (4) din *Codul penal* - deci fapte prevăzute de alt act normativ, dar care, datorită gradului ridicat de pericol social în ceea ce privește nerespectarea regulilor de circulație, sunt reglementate ca infracțiuni [lit. b)]; fie instanța de judecată a pronunțat pedeapsa complementară a interzicerii exercitării profesiei sau ocupației de conducător de vehicule, prevăzută la art. 66 alin. (1) lit. i) din *Codul penal* lit. d); fie obținerea permisului de conducere cu încălcarea normelor legale, situație constatată de instanța competentă [lit. e)]; fie permisul de conducere a fost obținut în perioada în care titularul era cercetat sau judecat în cadrul unui proces penal pentru săvârșirea unei infracțiuni la regimul circulației pe drumurile publice, atunci când acesta a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă [lit. f)].

Așa fiind, anularea permisului de conducere intervine doar în condițiile și situațiile enumerate expres și limitativ de art. 114 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002* și reprezintă, de principiu, consecința condamnării

³ „*Titlul actului normativ cuprinde denumirea generică a actului, în funcție de categoria sa juridică și de autoritatea emitentă, precum și obiectul reglementării exprimat sintetic.*”

titularului său printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, pentru fapte sau infracțiuni care se află în legătură de cauzalitate directă cu nerespectarea regimului circulației pe drumurile publice sau a altor norme legale. Or, tocmai această legătură determinantă, avută în vedere de instanță la momentul pronunțării hotărârii de condamnare, justifică, pe de o parte, aplicarea măsurii ulterioare constând în anularea permisului de conducere, iar, pe de altă parte, explică rațiunea pentru care aceasta reprezintă o măsură dispusă, în sensul de aplicată, de către organul de poliție rutieră, și nu de instanța de judecată în cadrul aceluiași proces.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Dreptului Omului, în *Cauza Maszni împotriva României*⁴, Curtea a observat în special că, deși în temeiul dreptului român, anularea unui permis de conducere era clasificată drept măsură administrativă, gravitatea măsurii îi conferă un caracter punitiv și descurajator și se aseamănă cu o pedeapsă penală.

De asemenea, în aceeași cauză, se menționează că, în temeiul *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, anularea permisului de conducere nu este lăsată la aprecierea poliției, ci devine o sancțiune ce se aplică în mod automat, ca urmare a unei hotărâri judecătorești definitive.

De altfel, doar în cadrul unui proces deschis în fața instanțelor de judecată, fie el civil sau penal, se creează premisele garantării drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor.

Mai mult decât atât, ne-am putea afla în ipoteza în care poliția ar dispune anularea permisului de conducere, iar, ulterior, instanța de judecată investită cu soluționarea cauzei penale privind săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența unor substanțe psihoactive (faptă prevăzută și pedepsită de art. 336 alin. (2) din *Codul penal*) stabilește că persoana cercetată este nevinovată.

Pe de altă parte, apreciem că soluția legislativă privind anularea permisului de conducere de către structurile de poliție rutieră este de natură a înfrânge principiul constituțional al prezumției de nevinovăție, în condițiile în care prin aceasta se absolutizează prezumția de legalitate și temeinicie a dispoziției poliției.

Această conduită poate constitui premisa unor viitoare condamnări ale statului român de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, având în vedere jurisprudența acestei instanțe, respectiv Hotărârea din 4 octombrie 2007, pronunțată în *Cauza Anghel împotriva României*, paragraful 68, în care s-a constatat încălcarea art. 6 din *Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale* ce statuează cu privire la prezumția de nevinovăție, văzută ca una dintre garanțiile fundamentale ale dreptului la un proces echitabil.

Prin urmare, măsura tehnico-administrativă a anulării permisului de conducere reprezintă o consecință directă și previzibilă a condamnării penale.

⁴ Hotărârea din 21 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea 1, nr. 585 din 24 august 2007.

Așadar, măsura anulării permisului de conducere constituie, potrivit art. 97 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, o măsură tehnico-administrativă, dispusă de organul de poliție rutieră. Această măsură nu implică o activitate jurisdicțională, proprie sistemului judiciar, și nici nu presupune adoptarea unui act decizional din partea organului de poliție, ci reprezintă o operațiune tehnico-administrativă de punere în executare a unei măsuri specifice domeniului său de activitate, în urma pronunțării hotărârii judecătorești de condamnare rămasă definitivă.

Prin urmare, având în vedere, pe de o parte, că anularea permisului de conducere este dispusă ca urmare a condamnării titularului acestuia printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, pentru fapte sau infracțiuni care se află în legătură de cauzalitate directă cu nerespectarea regimului circulației pe drumurile publice sau a altor norme legale, iar pe de altă parte, că dispozițiile art. 114 lit. b) (în vigoare) reglementează deja cu privire la anularea permisului de conducere în cazul în care titularul a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, pentru infracțiunile prevăzute la art. 336 *Cod penal* (alin. (2) dispune cu privire la situația persoanei care conduce un vehicul, aflat sub influența unor substanțe psihoactive), apreciem că norma propusă nu se justifică.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Guvernul nu susține adoptarea prezentei inițiative legislative.

Cu stimă,

Florin Vasile CÎTU
PRIM-MINISTRU

Doamnei senator Anca Dana DRAGU

Președintele Senatului